

อรอนงค์ ชูชัยวัฒนา : ความสามารถของเด็กวัยเรียนในการเรียนวิธีป้องกันตนเองจากการถูกล่วงเกินทางเพศ (THE ABILITY OF SCHOOL AGE CHILDREN TO LEARN SEXUAL ABUSE PREVENTIVE METHOD) อ.ที่ปรึกษา : รศ. พญ. อลิสา วัชรสินธุ,
อ.ที่ปรึกษาร่วม : รศ. ดร. เซิดศักดิ์ โภวасินธุ์, 80 หน้า . ISBN. 974-635-862-6

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับวิธีป้องกันตนเองจากการถูกล่วงเกินทางเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ ปีที่ 5 ของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนวิธีป้องกันตนเองจากการถูกล่วงเกินทางเพศ(กลุ่มทดลอง) กับกลุ่มที่ไม่ได้รับการสอน(กลุ่มควบคุม) และเพื่อเปรียบเทียบความรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ ปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนวิธีป้องกันตนเองจากการถูกล่วงเกินทางเพศ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น กลุ่มทดลองจำนวน 68 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย คือ แผนการสอน สื่อการสอน และแบบวัดความรู้เกี่ยวกับวิธีป้องกันตนเองจากการถูกล่วงเกินทางเพศ การวิเคราะห์ข้อมูลทำโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. คะแนนความรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทั้งก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่คะแนนความรู้รายด้าน ภาษาหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในด้านสิทธิของเด็กที่จะกล่าวปฎิเสธ
2. คะแนนความรู้ของกลุ่มทดลอง ระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 5 ทั้งก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่คะแนนความรู้รายด้าน ก่อนการทดลอง ของกลุ่มทดลองชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่ากลุ่มทดลองชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านสิทธิของเด็กที่จะกล่าวปฎิเสธ และสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านส่วนของร่างกายที่เป็นส่วนตัว และคะแนนความรู้เป็นรายด้าน ก่อนการทดลอง ของกลุ่มทดลอง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่ากลุ่มทดลองชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านกลุบราย